

lede Ændringer, bliver Anmeldelsespligten gjort endnu mere udstrakt. Jeg har allerede i det andet Ting foranlediget en yderligere Udvidelse af den, idet det er paa mit Forlangende, at § 5 om de yderligere Oplysninger er indsat. Jeg har ikke været i Stand til at gennemføre Landstingets Forslag i det andet Ting. Man har der meget stærkt fæstet sig ved to Muligheder, der, om de end ikke ere meget nærliggende, dog maa siges at være til Stede i det af Landstinget vedtagne Forslag. Der er for det første den Mulighed, at et slet Selskab kan blive ved at fungere, naar det deponerer 50,000 à 100,000 Kr. Det er jo et ganske vilkaarligt valgt Tal; og for et stort Livsforsikringsselskab, der er insolvent, er et saadant Depositum i og for sig af ganske ringe Betydning. Et insolvent Selskab vilde altsaa kunne fortsætte sin Virksomhed, uagtet det havde stillet det af Landstinget fordrede Depositum. Paa den anden Side kunde det tænkes et mindre Selskab, der ikke kunde deponere den forlangte Sum, uagtet det ikke kunde siges at være ude af Stand til at opfylde sine Forpligtelser. At disse Muligheder kunne være til Stede, om end de ere ret fjerne, er ogsaa blevet indrømmet her i Tinget allerede ved Sagens tidligere Behandling. Man kan altsaa sige, at Loven paa den ene Side forfejler sit Maal og paa den anden Side kan komme til at fortrædige Selskaber, som man ikke i og for sig ønsker at fortrædige. Man har i det andet Ting lagt saa megen Vægt herpaa, at man ikke har villet gaa ind paa dette Depositum.

Naar det nu — det skal jeg indrømme — som den væsentligste Indvending mod overhovedet at beskæftige sig mere med denne Sag under de foreliggende Forhold, af det ærede 4de kongevalgte Medlem (Steffensen) er blevet udtalt, at han saa en Fare ved Vedtagelsen af denne midlertidige Lov for, at den endelige store Lov kunde blive skudt ud i en usikker Fremtid, maa jeg dog gøre opmærksom paa, at det vil kunne siges ogsaa om det af det høje Landsting her forleden vedtagne Forslag. Ja, det vil maaske kunne siges med nogen større Ret, eftersom der dog er ydet de forsikrede nogen Beskyttelse gennem det af Landstinget vedtagne Forslag, medens denne mangler her. Hvis man altsaa overhovedet vil udskyde denne endelige Ordning af Livsforsikringsforholdene her i Landet i en længere Tid, maa jeg dog sige, at man vil have vanskeligere ved at gøre det under Henvisning til denne

Lov om en Anmeldelsespligt for Selskaberne, end man vilde have det ved at gøre det ved Henvisning til den af det høje Ting her foreslaaede Lov, som jeg i øvrigt anerkender for at være væsentlig bedre end det, som her foreslaas. Jeg har imidlertid det Haab, at hverken den ene eller den anden midlertidige Lov skulde kunne føre til en saadan Forhaling, og jeg behøvede i saa Henseende ikke den ærede Ordførers Udtalelse i Folketinget til mig om, at man netop ikke ønskede at tage Stilling til det principielle Spørgsmaal ved den endelige Lov, Offentliggørelses- eller Koncessionssystemet. Jeg behøvede ikke en direkte Udtalelse til mig fra ham i den Henseende med Ret til at fremføre den her i dette høje Ting; thi jeg behøvede kun, og det ville ærede Medlemmer ogsaa kun behøve, at gennemlæse hans Foredrag i Gaar, hvoraf det tydeligt fremgaar, at man ikke paa nogen Maade betragter det som en Udtalelse fra Folketinget til Fordel for Publicitetssystemet, at man har vedtaget denne Lov om en Anmeldelsespligt for Forsikringsselskaber. Jeg ønsker specielt at betone, at naar jeg ender mit Foredrag med at anbefale det høje Ting at søge at gennemføre denne Lov, som nærmest har Karakter af en udvidet Fimalovgivning, er det ogsaa med den udtrykkelige Udtalelse, at der ikke i den Tilslutning fra min Side skulde ligge noget som helst, som kunde præjudicere den Stilling, som dette høje Ting med Enstemmighed har indtaget over for den endelige Ordning af Livsforsikringsvirksomheden.

Naar jeg nu skulde sige, hvorfor jeg kunde slutte mig til, at dette høje Ting stemmer for Forslaget med de mange af mig foranledigede Ændringer i det andet Ting, som forhaabentlig ville blive supplerede med de gode Ændringsforslag, som ligge paa dette Tings Bord, er det, fordi vi derved i ethvert Tilfælde komme ud af en Tilstand, som med Rette kan siges at være aldeles enestaaende i hele den civiliserede Verden. Jeg kender ikke noget som helst Land, hvor det er tilladt Borgerne at oprette Livsforsikringsselskaber, uden at det offentlige kommer til nogen Kundskab derom, uden at der er nogen som helst Betingelse knyttet dertil. Som Følge deraf er der heller ikke noget Land, hvor noget saadant kan gaa i Svang som det, der for nærværende Tid bevislig finder Sted i vort Land. Det vilde vi komme ud over ved denne Lov, naar det gøres til Pligt, at enhver, som stifter og driver et Livsforsikringsselskab, har at gøre Anmeldelse derom